

Byrådet

Folketingets Forhandlinger. (51)

801

23/10 23: 1. Beh. af F. t. Finanslov f. 1924—25.

802

Det væsentligste, der bliver tilbage af det ærede Medlems Tal, er de 55 Mill. Kr., som det ærede Medlem paastaar, at det radikale Venstre vilde have givet mere til Aldersrentelovens Forvaltning. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem byggede paa. Det vil ikke være muligt at føre frem nogen Art af Bevis derfor. Forholdet er endda det, at det Parti, jeg tilhører, stillede sig velvilligt overfor Taksthøjden i det Forslag, den højtærede Indenrigsminister oprindelig forelagde. Nej, det var ikke nødvendigt at give 55 Mill. Kr. mere i dette Øjeblik for at raade Bod paa den Uret, som den nu gennemførte Aldersrentelov betyder.

Jeg tør da sige, at de Besparelser af anden Art, som vi har henvist til: Militærudgifternes Nedsættelse med 30 Mill. Kr., Besparelse af Beløbet til Hans Majestæt Kongens Dyrtidstillæg og andre af Venstres Luksusudgifter i Forbindelse med forøget Indtægt ved at bibeholde Størrelsen af den gamle Aktieselskabsskat og den gamle Formueskat, vilde saa langt have oversteget det, som det ærede Medlem kan anføre, vor Politik vilde have kostet mere. Men det viser, hvilke Mærkeligheder man kan tillade sig. Jeg har før hørt det ærede Medlem paa Vælgermøder gengive dette, men jeg vilde have forsvoret, at han vilde have sat Folketingets Taalmodighed paa den Prøve at fremføre saadanne finansielle Betragtninger herinde, de hører intetsteds hjemme. Det forstaar enhver, at paa intet Omraade vilde et virkeligt Demokrati stille stærkere Krav end netop med Hensyn til Landets finansielle Styre, fordi selve Folkets materielle Sundhed betinges af, at der er Orden i Statens Finanser og Fremgang for Produktionen. Og der er Demokratiet saa heldigt stillet, at det kan henvise til en 7 Aars Periode, hvor det har haft Ansvaret for Landets Økonomi, henvise til en 7 Aars Periode, hvor man tør sige, at denne Økonomi paa forsvarlig Maade blev værnet. (Munterhed). Det ærede Medlem Hr. Pinholt ler ved Tanken. Jeg kan dog ikke tro, at et saa højt oplyst Medlem som det ærede Medlem Hr. Pinholt ikke ved, at det i hvert Tilfælde ikke vil være muligt at pege paa et andet Land i Europa, hvis finansielle Forhold var bedre, da Krigen var endt, end Danmarks. Hvis det ikke er Tilfældet, beder jeg det ærede Medlem komme herop og op-

lyse Tinget derom. Men det er forargeligt, at Partier, der har et finansielt og økonomisk Styre bag sig som de sidste 3 Aars, vil fremstille sig som dem, der er kaldet til at give Demokratiet Raad og sidde til Doms paa dette Omraade.

Jeg skal slutte med at rette en Forespørgsel til den højtærede Undervisningsminister. Jeg har tidligere haft Lyst til at fremdrage det paagældende Forhold her i Tinget. Jeg tager Anledning dertil nu paa Grund af en Bevilling, der er opført paa den højtærede Ministers Budget, en Bevilling paa 26 000 Kr. til Udvidelse af det kongelige Bibliotek, fordi man der mangler Plads. Jeg vil gerne rejse det Spørgsmaal, om Tiden nu ikke er inde til at faa vore Statsbibliotekers Opbevaringsregler revideret. Som ærede Medlemmer vil vide, gælder stadig den Bestemmelse, at samtlige Landets Bogtrykkere har Pligt til at afgive 3 Eksemplarer af alt det, de trykker, selv den mindste Lap, til hvert af de 3 store Biblioteker: Det kongelige Bibliotek, Universitetsbiblioteket og Statsbiblioteket i Aarhus. Denne Pligtaflevering for Bogtrykkerne kan, saa vidt jeg ved, siges at have været gældende, under forskellige Former ganske vist, helt fra det 17de Aarhundrede; og der er ingen Tvivl om, at den oprindelig havde sin Berettigelse, fordi alt, hvad der den Gang tryktes, var, hvad man kunde kalde regulerende Bøger, men jeg tror rigtignok, at Konsekvenserne af denne Bestemmelse efterhaanden er blevet eller i hvert Tilfælde vil blive ganske uhyrlige, simpelt hen af den Grund, at Bogtrykkerpressen nu bruges i et Omfang, som man ikke i tidligere Tider har drømt om.

Forholdet er nu det, at den mindste Part af, hvad der afleveres til vore store Biblioteker, er Bøger, Hovedmassen er de saakaldte Smaatryk, Reklamer, Prislister, Kataloger, Lejlighedsviser, administrative Tryksager lige fra By- og Amtsraadsforhandlinger til det 22de Tillæg til Tariffer og Takster for Langelands-Banen. Og jeg tror, man tør sige, at hvis denne Masse Smaatryk skulde ordnes til Bunds og konsekvent, vilde det stille Krav til personlig Arbejds-kraft, der vilde staa i et skrigende Misforhold til den samfundsmæssige Betydning, som denne Opbevaring har. Men jeg skulde for Resten tro, at en Ordning kun i